

Worship of the Heart **Tefillah Inside and Outside the Shul**

Part of the Gardin-Mermelstein Chodesh of Inspiration

1. רמב"ם, ספר המצוות עשה ה'

והמצוה התמישית היא שצונו לעבדו יתעלה וכבר נכפל צווי זה פעמים, אמר (משפטים כג כה) ועבדתם את י"י אלהיכם ואמר (ראה יג ה) ואותו תעבדו ואמר (ואתחנן ו יג) ואותו תעבדו ואמר (ס"פ עקב) ולעבדו. ואעפ"י שזה הצווי הוא גם כן מן הציוריים הכלליים כמו שביארנו בשרש הרביעי הנה יש בו יחוד שהוא צוה בתפילה. ולשון ספרי ולעבדו זו תפילה. ואמרו גם כן ולעבדו זה תלמוד. ובמשנתו של רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי (פרש' יב עמ' רכח) אמרו מנין לעיקר תפילה בתוך המצות מהכא את י"י אלהיך תירא ואותו תעבד. ואמרו (מדרש תנאים ממדרש הגדול פ' ראה) עבדהו בתורתו עבדהו במקדשו. כלומר ללכת שם להתפלל בו ונגדו כמו שבאר שלמה עליו השלום (מ"א ח דה"ב):

2. רמב"ן, השגות לספר המצוות שם

...ואין הסכמה בזה. שכבר בארו החכמים בנמרא תפלה דרבנן...

ומה שדרשו בספרי (עקב) ולעבדו זה התלמוד ד"א זו תפלה אסמכתא היא או לומר שמכלל העבודה שנלמדו תורה ושנתפלל אליו בעת הצרות ותהייה עיניו ולבו אליו לבדו כעני עבדים אל יד אדוניהם. וזה כענין שכתוב (בהעלותך י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני י"י אלהיכם והיא מצוה על כל צרה וצרה שתבא על הצבור לצעוק לפניו בתפלה ובתרועה...

3. ספר שמות, פרק כ"ג

(כה) ונעבדתם את ילונק אלהיכם וברך את-לחמך ואת-מימך וקסלתי מן-הארץ:

(כו) לא תהיה משכלה ועקרה בארץך את-מספר ימיו אמלא:

4. ספר דברים, פרק י"ג

(ה) אטרי ילונק אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת-מצותיו תשמרו וקללו תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו:

(ו) והנביא הוא או חלם העלום שהוא יקמת כי דבר-טרה על-ילונק אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפקדו מבית עבדים להדיחם מן-הארץ אשר צוה ילונק אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:

5. ספר דברים, פרק ו'

(יג) את-ילונק אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:

(יד) לא תלכו את-אלהי אחרים אחרים מאלהי העמים אשר קביבותיכם:

6. ספר דברים, פרק י"א

(יג) והיה אם-שמעו תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-ילונק אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם

ובכל-נפשכם:

(יד) ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה ומירשש ויצהרה:

7. ספרי, פרשת עקב פסקא מ"א

ולעבדו, זה תלמוד אתה אומר זה תלמוד או אינו אלא עבודה הרי הוא אומר ויקח ה' אלהים את האדם ויניחם בגן עדן לעבדה ולשמרה וכי מה עבודה לשעבר ומה שמירה לשעבר הא למדת לעבדה זה תלמוד ולשמרה אלו מצות וכשם שעבודת מזבח קרויה עבודה כך תלמוד קרוי עבודה.

דבר אחר ולעבדו זו תפלה אתה אומר זו תפלה או אינו אלא עבודה תלמוד לומר ככל לבבכם ובכל נפשכם וכי יש עבודה בלב הא מה תלמוד לומר ולעבדו זו תפלה וכן דוד אומר תכון תפילתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב ואומר דניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתיה וגו' ואומר וכמקריביה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענא מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חייא אלהך די אנת פלח ליה בתדירא היכל לשיובותך מן אריותא וכי יש פולחן בבבל הא מה תלמוד לומר ולעבדו זו תפלה וכשם שעבודת מזבח קרויה עבודה כך תפלה קרויה עבודה

8. משנת רבי אליעזר, פרשה י"ב

מניין לעיקר תפלה בתוך המצוות, שנ' את יי אלהיך תירא...

9. מכילתא דרשב"י, פרק כ"ג

(כה). ועבדתם את ה' אלקיכם זו תפלה וכן הוא אומר ולעבדו בכל לבבכם (דב' יא יג) איזו היא עבודה שבלב הרי אומר זו תפלה וכן הוא אומר בדניאל אלהך די אנת פלח ליה בתדירא הוא ישויבניך (דני' ו יז) וכי יש עבודה בבבל אלא זו תפלה וכן הוא אומר וזמנין תלתא ביומא הוא בריך על ברכוהי (דני' ו יא). ד"א ועבדתם את ה' אלקיכם עבדהו בתורתו עבדהו במקדשו.

10. תלמוד בבלי, תענית דף ב.

ומנא לן דבתפלה? - דתניא: לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם, איזו היא עבודה שהיא בלב - הוי אומר זו תפלה. וכתיב בתריה ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש.

11. מסכת אבות, פרק א' משנה ב'

שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

12. פירוש רבינו יונה שם

... והתפלה אלינו עכשיו במקומה כמו שאחז"ל ולעבדו בכל לבבכם אי זה היא עבודה שבלב הוי אומר זו תפלה...

13. Moreh Nevuchim, III:51

We have already spoken of the various degrees of prophets; we will therefore return to the subject of this chapter, and exhort those who have attained a knowledge of God, to concentrate all their thoughts in God. This is the worship peculiar to those who have acquired a knowledge of the highest truths; and the more they reflect on Him, and think of Him, the more are they engaged in His worship...

[It is said, "To love the Lord your God, and to serve Him with all your heart and with all your soul" (Deut. xi. 13), and, as we have shown several times, man's love of God is identical with His knowledge

of Him. The Divine service enjoined in these words must, accordingly, be preceded by the love of God. Our Sages have pointed out to us that it is a service in the heart, which explanation I understand to mean this: man concentrates all his thoughts on the First Intellect, and is absorbed in these thoughts as much as possible... It has thus been shown that it must be man's aim, after having acquired the knowledge of God, to deliver himself up to Him, and to have his heart constantly filled with longing after Him...

When we have acquired a true knowledge of God, and rejoice in that knowledge in such a manner, that whilst speaking with others, or attending to our bodily wants, our mind is all that time with God; when we are with our heart constantly near God, even whilst our body is in the society of men; when we are in that state which the Song on the relation between God and man poetically describes in the following words: "I sleep, but my heart waketh: it is the voice of my beloved that knocketh" (Song v. 2):--then we have attained not only the height of ordinary prophets, but of Moses, our Teacher...

14. Rav Soloveitchik, *Worship of the Heart*, pg. 23

The Maimonidean idea of service of the heart is to be seen at two levels: the psychological and the mystical. From the psychological viewpoint, *avodah she-ba-lev* is identical with the state of mind which is called mon-ideism, the giving of attention to one idea exclusively. Our attention to the *mitzvah* is divorced from all other centers of interest and is focused upon a single subject...

At a mystical level, *avodah she-ba-lev* is identical with communion, with closeness to God and the ecstatic act of perception of Him... In a word, *avodah she-ba-lev* describes total involvement with and commitment to God, the exalted awareness of sharing infinity itself.

Translating this into modern philosophical vocabulary, we would say that *avodah she-ba-lev* covers just one aspect of the total span of an all-embracing religious experience, with its many shafts of light and potential for spiritual energy, seen against the backdrop of a paradoxical existential awareness. In it the leading motifs of the Judaic transcendental relationship of God and man, with all its fluctuations, conflicts and paradox, are closely knotted together. Through *avodah she-ba-lev* the soul longs to recover its resemblance to God, even while it is aware of the dissimilitude that separate the creation from the Creator. Through the medium of *avodah she-ba-lev*, man tries to express his closeness to and endless remoteness from God, his love and his fear, his anguish and his serenity, his unshakable faith and his satanic doubts, his joy and his sorrow, his being and his non-being, his capacity both for achieving greatness and for falling into the abyss of smallness.

Thus, *avodah she-ba-lev* is realized when the awareness of the unseen reality accompanies man through life; when one feels overwhelmed as he stands before the *mysterium tremendum* of Being; when, in each and every movement of one's soul, every stretching of one's muscle, God addresses Himself to man. Thus, *avodah she-ba-lev* tears down the barriers separating the mundane from the Divine, the profane from the sacred, the mechanical from the inspiring; it converts life from a given, a factum, to an exalted and uplifting heroic actus, from a grant to a challenge.